

Rozważania: Uroczystość Najświętszej Trójcy

Refleksja do rozważań na
Uroczystość Najświętszej Trójcy.
Proponowane tematy to: Trójca
Święta jest obecna w naszej
duszy; miłość Ojca, Syna i
Ducha Świętego; Duch Święty
prowadzi nas do Chrystusa i
Ojca.

04-06-2023

- Trójca Święta jest obecna w
naszej duszy;

- Miłość Ojca, Syna i Ducha Świętego;
 - Duch Święty prowadzi nas do Chrystusa i Ojca.
-

UROCZYSTOŚĆ Najświętszej Trójcy stanowi podsumowanie tego wszystkiego, co zostało nam objawione podczas Świąt Wielkanocnych: śmierci i zmartwychwstania Pana, Jego wniebowstąpienia po prawicy Ojca oraz wylania Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy. Podczas tego święta liturgia rozpoczyna się od uwielbienia i adoracji Trójcy Świętej, która objawiła się nam w Jezusie Chrystusie: „Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec i Jedyny Syn Boży oraz Duch Święty, bo okazał nam swoje miłosierdzie” (Antyfona na wejście). Trójca Święta to nie tylko tajemnica Bożej tożsamości. Jest to w

szczególny sposób tajemnica Jego miłosiernej miłości do świata i do każdego z nas.

„Ja ciebie chrzczę - powiedział ksiądz, polewając trzykrotnie naszą głowę wodą - w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”. Tak komentuje święty Hilary: „Pan nakazał chrzcić (...) wyznając i Stwórcę, i Jednorodzonego, i Tego, który jest Darem. Jeden jedyny jest Stwórca wszystkiego, gdyż jeden tylko jest Bóg Ojciec, od którego wszystko pochodzi. Jeden jedyny jest Pan nasz, Jezus Chrystus, przez którego wszystko zostało stworzone, jeden jedyny jest też Duch, który jest darem we wszystkich”¹.

Trójca pokazała nam jak wygląda bliskość z Bogiem jako Jego dzieci. Woda chrztu dała nam zdolność nawiązania więzi ze wszystkimi trzema Osobami. Co więcej, zostaliśmy stworzeni do tej relacji

miłości; aby oddawać chwałę Ojcu, Synowi i Duchowi Świętemu. „Wiele razy słyszeliście, jak mówiłem - głosił św. Josemaria - że w naszej duszy w stanie łaski przebywa Bóg; i dlatego wszyscy mamy bezpośrednią łączność z Bogiem, naszym Panem. Cóż warte są wszystkie ludzkie rzeczywistości wobec tej boskiej, zachwycającej prawdy? Po drugiej stronie tej więzi czeka na nas (...) cała Trójca Święta: Ojciec, Syn i Duch Święty, ponieważ tam, gdzie jest jedna z Osób Boskich, tam są dwie pozostałe. Nigdy nie jesteśmy sami”².

ZA KAŻDYM RAZEM, gdy zegnamy się znakiem krzyża, przypominamy sobie imię Boga, w którym zostaliśmy ochrzczeni. Celebracja eucharystyczna rozpoczyna się i kończy znakiem krzyża. Często to samo dzieje się, gdy zaczynamy się

modlić lub gdy kończymy modlitwę. Są też ludzie, którzy mają zwyczaj czynienia znaku krzyża wchodząc lub wychodząc z domu, a także w wielu innych sytuacjach związanych z modlitwą. „W znaku krzyża i w imieniu Boga żywego zawarte jest zatem orędzie, które rodzi wiarę i inspiruje do modlitwy”³.

Św. Paweł przypomina nam, że zmierzamy do Boga przez Chrystusa, w miłości „rozlanej w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany” (Rz 5, 5). To jest „nadzieja, która zawieść nie może”. Gdy nadeszła pełnia czasu Bóg zechciał objawić nam swoją boską bliskość, aby uczynić nas dziećmi Boga Ojca, poprzez odkupienie Boga Syna, dzięki łasce Boga Ducha Świętego. Jego miłość kontynuuje dzieło naszego zbawienia i uświęcenia. Święta Teresa z Kalkuty pewnego dnia znalazła na ulicy starą kobietę pokrytą ranami, więc zaczęła

ją obmywać. W pewnym momencie druga kobieta zapytała: „Dlaczego to robisz? Ludzie nie robią takich rzeczy. Kto cię tego nauczył?” Święta Teresa odpowiedziała: „Mój Bóg mnie tego nauczył”. Stara kobieta odpowiedziała: „Kim jest ten Bóg?” A Teresa z Kalkuty powiedziała po prostu: „Znasz mojego Boga. Mój Bóg nazywa się miłość”.

Bóg jest miłością, „nie przez jedność osoby, lecz przez to, że Trójca ma jedną naturę” (Prefacja). „Nie jest to miłość sentymentalna, uczuciowa, ale miłość Ojca, który jest źródłem każdego życia, miłość Syna, który umiera na krzyżu i zmartwychwstaje, miłość Ducha, który odnawia człowieka i świat”⁴. Bóg nie jest istotą żyjącą samotnie, odległą i obojętną na los człowieka; jest rodziną, niewyczerpanym źródłem życia, które ofiarowuje siebie.

W PRZEMÓWIENIU podczas Ostatniej Wieczerzy Jezus zapowiada i obiecuje zesłanie Ducha Świętego: będzie On pocieszeniem i siłą dla Jego uczniów. Pan nazywa Go „Duchem Prawdy”, ponieważ „doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszysz, i oznajmi wam rzeczy przyszłe” (J 16, 13). Duch Święty nie wnosi niczego nowego, co byłoby poza Chrystusem; „z mojego weźmie i wam objawi”, mówi Jezus (J 16,14). Tak jak Jezus Chrystus mówi tylko to, co słyszy i otrzymuje od Ojca, „Duch Święty jest rzecznikiem Chrystusa. Nie prowadzi nas gdzie indziej, do miejsc odległych od Chrystusa, ale wprowadza nas coraz głębiej w światło Chrystusa”⁵.

Według słów Św. Grzegorza z Nazjanzu, „Stary Testament wyraźnie objawił Ojca, a niejasno Syna. Nowy

Testament objawił Syna i podkreślił boskość Ducha. Dziś Duch żyje pośród nas i objawia się nam z całą przejrzystością”⁶. Paraklet „uczy teraz wiernych wszystkich duchowych rzeczy, do których każdy jest zdolny, ale także rozpala w ich sercach żywsze pragnienie wzrastania w tej miłości, która sprawia, że kochają to, co znają i pragną tego, czego nie znają”⁷.

„Poprzez działanie Ducha Świętego zajaśniało nowe światło na ziemi i w każdym ludzkim sercu, które Go przyjęło; światło, które ujawnia ciemne zakamarki, zatwardziałości, które uniemożliwiają nam niesienie dobrych owoców miłości i miłosierdzia”⁸. Tak jak wówczas, gdy flakonik perfum zostaje rozbity, jego zapach rozprzestrzenia się wszędzie, tak kiedy Ciało Chrystusa zostało przebite na krzyżu, Jego Duch rozlał się w sercach wszystkich⁹. Możemy prosić Maryję, córkę, matkę i

oblubienicę Boga, aby nauczyła nas
wchodzić w komunie trynitarną, żyć
i dawać świadectwo miłości, która
nadaje sens naszemu życiu.

1 Święty Hilary, Traktat o Trójcy
Świętej, księga 2, 1, 33.35.

2 Św. Josemaría, Uwagi o
zwiastowaniu, 8-XII-1972.

3 Benedykt XVI, Anioł Pański, 30-
V-2010.

4 Franciszek, Anioł Pański, 26-
VI-2013.

5 Benedykt XVI, Homilia, 7-V-2005.

6 Św. Grzegorz z Nazjanzu, Dyskurs
31, 25-27 (PG 36, 159).

7 Św. Augustyn, Traktat 97,1 (O
Ewangelii Św. Jana).

8 Franciszek, Anioł Pański, 11-
VI-2017.

9 Por. Św. Hipolit, Komentarz do
Pieśni nad Pieśniami 13,1.

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/
rozwazania-uroczystosc-najswietszej-
trojcy/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-uroczystosc-najswietszej-trojcy/) (07-08-2025)